

Arrest

nr. 350 497 van 16 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. PARMENTIER, *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in op (...) februari 1994.

1.2. Verzoekster dient op 13 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) op 24 september 2024.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 24 oktober 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Yantaar-clan. U bent geboren op (...) februari 1994 in Koronbood, in het district Qansax Dheere van de provincie Bay, waar u woonde tot uw vertrek uit Somalië. U baatte een theehuisje uit en werkte met uw moeder op de velden.

U verklaarde dat u als kind geslagen en mishandeld werd door uw paternale oom, die met uw moeder trouwde na de dood van uw vader. Dat stopte wanneer u werd uitgehuwelijkt aan uw eerste echtgenoot op dertien- à veertienjarige leeftijd.

U verklaarde dat uw paternale oom die met uw moeder was getrouwd, drie keer een huwelijk voor u regelde. U was niet tevreden met die echtgenoten en vroeg uiteindelijk aan uw paternale oom om u met uw laatste echtgenoot te laten trouwen. Na de bevalling van uw laatste dochter, werd er 's nachts aan de deur geklopt en hebben leden van al-Shabab aan uw echtgenoot gevraagd om uw oudste zoon, die toen elf jaar oud was, met hen mee te geven. Uw echtgenoot nam uw oudste zoon om hem naar buiten te brengen, maar u probeerde dat tegen te houden. U werd daarbij geslagen en gestoken met een mes op uw handen.

U verklaarde dat al-Shabab wat later terugkwamen naar uw echtgenoot en tegen hem zeiden dat hij voor hen moest werken aangezien uw oudste zoon vaak ziek is. Al-Shabab vroegen aan uw echtgenoot om spullen voor hen te vervoeren, aangezien uw echtgenoot werkte als chauffeur tussen uw dorp Koronbood en Baidao. Uw echtgenoot zei dat hij erover zou nadenken. Twee dagen later, nadat hij opnieuw op en neer naar Baidao was gereden, ging uw echtgenoot terug naar al-Shabab en zei hij dat hij niet met hen kon samenwerken omwille van zijn ouderdom. Al-Shabab nam zijn gsm af. Enkele dagen later kwamen ze uw echtgenoot 's nachts halen omdat ze hem ervan beschuldigden ongelovig te zijn aangezien hij vaak naar Baidao reisde. U deed verder met uw eethuis en op een dag kreeg u daar een brief, maar u legde die weg, aangezien u niet kan lezen. Twee dagen later kwamen er twee mannen van al-Shabab die u meenamen naar een kantoor en u er opsloten. Na tien of elf dagen kwam de leider van al-Shabab in uw dorp, die u zei dat het huwelijk met uw echtgenoot verbroken was omwille van het feit dat al-Shabab uw echtgenoot als een ongelovige zagen. De leider van al-Shabab stelde voor dat u met hem zou trouwen. U weigerde en noemde de leider van al-Shabab een ongelovige. U werd weggebracht en vastgeketend. Elf à twaalf nachten later werd u opnieuw bij de leider gebracht. U weigerde opnieuw met hem te trouwen en werd weer weggebracht.

In de nacht van 27 september 2022 kwam de leider bij u langs en dacht u erover om in te stemmen zodat u dan vrij zou kunnen komen. De leider zei dat hij u de volgende avond vrij zou laten, wat ook zo gebeurde. Met de hulp van uw neef verliet u uw dorp in de nacht van 28 september, waarna u in Baidao aankwam en er uw maternale tante zocht. Na zeven à acht dagen bij uw maternale tante verbleven te hebben, werd uw tante opgebeld door al-Shabab, die zeiden dat ze wisten dat u bij uw tante verbleef en dat ze iemand zouden sturen. Ze zeiden dat zolang u bij uw tante verbleef, ze haar en haar kinderen in gevaar zouden brengen. Uw tante hielp u dan naar Mogadishu (Hamar) te gaan. In Mogadishu verbleef u bij een neef. Na een maand kocht u er een telefoon en op diezelfde dag werd u meteen gebeld door al-Shabab die zeiden te weten dat u Baidao had ontvlucht en naar Mogadishu bent gegaan. Ook uw neef bij wie u verbleef werd door hen opgebeld en ze zeiden tegen uw neef dat hij oorspronkelijk zijn dorp had verlaten omdat hij ongelovige was en dat hij nu een ongelovige in zijn huis houdt. Daarop vroeg uw neef u om zijn huis te verlaten. Uw neef en maternale tante hebben daarop besloten u uit Somalië te sturen.

Omwille van bovenstaande redenen verliet u Somalië in december 2022. U kwam aan in België op 9 december 2022 en diende hier op 13 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 4 april 2023 vernam u van uw oom dat al-Shabab uw zoon die door al-Shabab was meegenomen, hadden gedood omwille van uw vlucht uit Somalië.

Zes maanden voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, wat maart 2024 is, verhuisde uw moeder met uw kinderen naar Baidao, omwille van de slechte gezondheid van uw moeder.

U verklaart dat u vreest dat uw dochters net als u besneden zullen worden in Somalië.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: (1) een medisch certificaat in verband met het feit dat u vrouwelijke genitale verminking onderging, en (2) een medisch attest in verband met uw letsels en medische problemen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Bij een terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door al-Shabab (CGVS, p. 13-17). Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert.

Zo vertonen uw verklaringen over uw problemen met al-Shabab bijzonder opvallende tegenstrijdigheden met uw eerdere verklaringen daarover op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Wanneer u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS echter werd gevraagd naar uw interview op de DVZ, stelde u dat het er goed verliep en dat u er geen opmerkingen over hebt: "alles staat correct" (CGVS, p. 3). Zodoende mogen de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op de DVZ en die op het CGVS sterk verbazen.

Hoewel u op de DVZ net als op het CGVS verklaarde dat al-Shabab aan uw echtgenoot vroeg om met hen samen te werken, had u daar eveneens verklaard dat al-Shabab uw echtgenoot hebben meegenomen nadat ze het telefoonnummer van diens broer in zijn telefoon hadden gevonden (CGVS Vragenlijst, vraag 5). Die broer van uw echtgenoot was eerder reeds van al-Shabab gevlucht en later lid geworden van het leger (CGVS Vragenlijst, vraag 5). Al-Shabab heeft dan uw echtgenoot meegenomen (CGVS Vragenlijst, vraag 5). Op het CGVS rept u echter met geen woord over het gegeven dat de broer van uw echtgenoot bij het leger zat. Op het CGVS verklaarde u dat al-Shabab uw echtgenoot meenamen omdat hij weigerde met hen samen te werken en dingen voor hem te vervoeren (CGVS, p. 27). U ontkent dat er nog een andere reden was en stelt dat al-Shabab hem er slechts van beschuldigden spion te zijn omdat hij als chauffeur vanuit Baidao terugkwam (CGVS, p. 27). Geconfronteerd met de tegenstrijdigheden in uw verklaringen over de ontvoering van uw echtgenoot, ontkent u uw eerdere verklaringen daarover op de DVZ (CGVS, p. 28).

Over uw eigen arrestatie door al-Shabab had u op de DVZ dan weer verklaard dat uw paternale oom, die met uw moeder huwde, u had meegenomen naar de gevangenis van al-Shabab in uw dorp (CGVS Vragenlijst, vraag 5). Op het CGVS echter verklaart u dat u door twee mannen van al-Shabab werd meegenomen, maar dat u hen niet kende en dat ze gemaskerd waren (CGVS, p. 14 en 27). Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid in die verklaringen, ontkent u eveneens uw eerdere verklaringen op de DVZ (CGVS, p. 28).

Wat uw vrijlating uit gevangenschap bij al-Shabab betreft, had u op de DVZ verklaard dat uw telefoon er werd afgenomen: "Toen werd ik gebeld door mijn neef die in het leger is in Baidao" (CGVS Vragenlijst, vraag 5). U vervolgt: "Al-Shabab hebben de telefoon opgenomen en hebben hem gezegd dat ze mij zouden doden. Mijn neef zei hen dat het leger een vrouw van Al-Shabab gevangen heeft en dat hij haar zou doden als ze mij niet zouden vrijlaten. Zo heeft Al-Shabab me laten gaan" (CGVS Vragenlijst, vraag 5). Op het CGVS wijken uw verklaringen over uw eigen vrijlating door al-Shabab daar echter volkomen van af. U verklaart immers dat u door al-Shabab werd vrijgelaten nadat hun leider u voorstelde met hem te huwen, wat u eerst weigerde, maar waarmee u later instemde teneinde na uw vrijlating het dorp te ontvluchten (CGVS, p. 14-15 en 17). U stelt zelfs geen neef te hebben die in Baidao voor het leger werkte (CGVS, p. 17 en 28). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen op de DVZ ontkent u die ooit afgelegd te hebben (CGVS, p. 28).

Het loutere ontkennen van eerdere verklaringen volstaat echter niet voor het wegnemen van de tegenstrijdigheden erin. Zodoende slaagt u er allerminst in verschoning te bieden voor de bijzonder opvallende tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op de DVZ en die op het CGVS. Bovendien betreffen die tegenstrijdigheden in uw verklaringen de kernelementen van uw verklaarde vrees voor vervolging ten opzichte van al-Shabab, namelijk de reden voor de vervolging ten aanzien van uw echtgenoot, uw eigen arrestatie door al-Shabab en de reden voor uw vrijlating. De geloofwaardigheid van uw verklaarde vrees voor vervolging ten opzichte van al-Shabab wordt zodoende bijzonder sterk aangetast.

Over uw verklaarde ontsnapping van al-Shabab, merkt het CGVS de onaannemelijkheid van uw verklaringen op. Het is immers niet geloofwaardig dat al-Shabab u, na u een maand gevangen gehouden te hebben, zonder meer op uw woord geloven wanneer u zegt dat u met hun leider zou trouwen en u vervolgens zonder meer vrij laten (CGVS, p. 14-15). U had bovendien reeds twee keer geweigerd met de leider te trouwen (CGVS, p. 14-15). Nadat u echter had ingestemd met de leider van al-Shabab in uw dorp te trouwen, wordt u

vrijgelaten (CGVS, p. 15). Eens thuis, merkte u dat uw moeder daar toen met uw kinderen was, hoewel uw paternale oom, een lid van al-Shabab met wie uw moeder was getrouwd (CGVS, p. 12-13), er normaal alles aan deed om te vermijden dat uw moeder bij u op bezoek kwam (CGVS, p. 15). Vervolgens is het uw moeder die via uw neef regelde om u te voet uit uw dorp te laten ontsnappen (CGVS, p. 15). Het is dan ook bijzonder onaannemelijk dat een strategische speler als al-Shabab dermate onoplettend is ten aanzien van een vrouw die ze na een maand gevangenschap hebben vrijgelaten op voorwaarde dat ze met hun leider zou trouwen. Het mag dan ook sterk verbazen dat u uw door al-Shabab gecontroleerd dorp kan verlaten zonder dat uw oom, of de leider of enige andere leden van al-Shabab daarvan op de hoogte zijn, u controleren of uw vlucht voorkomen. Zodoende wordt de geloofwaardigheid van uw verklaarde asielrelaas verder ondergraven.

Wat betreft de verklaarde mishandeling door uw paternale oom, die met uw moeder huwde na de dood van uw vader, dient te worden opgemerkt dat u zelf stelt dat die mishandeling stopte wanneer u dertien of veertien jaar oud was (CGVS, p. 17-18). Zodoende woonde u nog gedurende ongeveer veertien jaar in Somalië tot aan uw vertrek uit Koronboud in 2022 (CGVS, p. 5). Hoewel het CGVS betreurt dat u die mishandeling hebt meegemaakt, kan er daaruit echter geen vrees voor vervolging in uw hoofde worden afgeleid.

De documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Het attest in verband met het feit dat u vrouwelijke genitale verminking onderging (zie administratief dossier, groene map, document 1), kan slechts aantonen dat u vrouwelijke genitale verminking onderging, wat niet wordt betwist. Op geen moment verbindt u daar echter een vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Somalië aan (CGVS, p. 1-30). In dat verband stelt u wel een vrees te hebben dat uw dochters vrouwelijke genitale verminking zullen ondergaan (CGVS, p. 4). Wat de door u aangehaalde vrees voor besnijdenis in hoofde van uw dochters betreft, dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat u niet het minste begin van bewijs bijbrengt omtrent het bestaan van niet-besneden dochters in uw land van herkomst, u geen bescherming kan worden verleend ingevolge van deze beweerde vrees nu uw dochters zich in uw land van herkomst bevinden.

Het document in verband met uw letsels en medische klachten (zie administratief dossier, groene map, document 2), kan slechts aantonen dat u bepaalde medische klachten (trillingen), letsels en littekens hebt. Hoewel u zelf stelt dat die verwondingen het gevolg zijn van stokslagen door al-Shabab (CGVS, p. 4), blijkt uit bovenstaande beoordeling dat er aan uw verklaringen over uw problemen met al-Shabab geen geloof kan worden gehecht. Het medisch verslag zegt niets en kan niets zeggen over de eventuele oorzaken van die letsels en klachten. Zodoende kan dat document geen ander licht werpen op bovenstaande beoordeling.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te

worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Bay te worden beoordeeld.

Bay wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Bay een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Bay is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Bay is gelegen in het zuidwesten van Somalië en vormt samen met Bakool en Lower Shabelle de deelstaat South West. De regio is van groot strategisch en economisch belang voor Somalië. Mede hierdoor is er een sterke aanwezigheid van al-Shabaab in de regio. Bay herbergt een groot aantal overheidsinstallaties en veiligheidstroepen, in het bijzonder in Baidoa, de hoofdstad van de regio die ook als de facto hoofdstad van de South West State fungeert. De situatie in de stad Baidoa, die sinds 2012 bevrijd werd van al-Shabaab, wordt gezien als relatief stabiel hoewel de omgeving van de stad wel onder de invloed van al-Shabaab staat. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Bay, terwijl de overige grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De belangrijkste bron van conflict in Bay is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/ Somalische leger, South West State, AMISOM/ATMIS, Ethiopië en clanmilities. Voor het overige vinden er in de stad Baidoa conflicten plaats tussen clans, pastorale groepen, evenals terugkeerders en gastgemeenschappen over landeigendom, schaarse natuurlijke bronnen (waaronder water) en humanitaire hulp.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Bay in december 2022 1.287.587 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 240 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (185) en in mindere mate explosions/remote violence (38) en violence against civilians (17). De meeste gevechten zijn hit-and-run-aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (SNA en de South West Special Police Forces), het Ethiopische leger en de ATMIS-troepen (het Ethiopisch contingent). Onder battles registreert ACLED ook antiterreuroperaties van de Somalische veiligheidsdiensten en interne gevechten tussen verschillende Somalische veiligheidsdiensten. ACLED registreert 254 doden onder dit type van geweld. De dodelijke slachtoffers zijn vooral soldaten en al-Shabaab-strijders. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. In de categorie explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 21 van de 38 geweldincidenten waarbij de groepering IED-, mortier- en granaataanvallen pleegt tegen het SNA, ATMIS en de politie. Twee incidenten zijn gericht tegen burgerdoelwitten. Daarnaast voeren de Somalische veiligheidsdiensten en partners aanvallen uit op al-Shabaab-doelwitten en zijn onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor de rest van het geweld in deze categorie. Het geweld door explosions/remote violence kost in de regio Bay aan 10 burgers het leven. Het gaat om twee incidenten waarbij al-Shabaab een IED-aanval uitvoert op een theewinkel, één gelegen in de stad Baidoa, de andere in de stad Bardaale. Het geweld gericht tegen burgers (violence against civilians) omvat onder andere gerichte moorden en ontvoeringen door al-Shabaab, incidenten veroorzaakt door Somalische veiligheidsdiensten, voornamelijk schietincidenten met soms een dodelijke afloop, en incidenten die worden toegeschreven aan onbekende gewapende groepen. ACLED registreert 20 burgerdoden in de categorie violence against civilians. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en overstromingen ontvluchtten en in een minderheid conflict/onveiligheid, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Bay sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Bay in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Bay een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in de provincie Bay actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Koronbood, in het district Qansax Dheere van de provincie Bay. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop

wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het vluchtelingenverdrag), de (oude) artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 1, 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 17 en 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat ze het niet eens is met de motivering van de commissaris-generaal. Ze betwist de motivering van de commissaris-generaal betreffende haar vluchtrelaas en betoogt dat haar vluchtrelaas geloofwaardig is. Ze verwijst naar verschillende rapporten met betrekking tot de veiligheidssituatie in Somalië en meent omwille van deze reden in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekster vraagt in hoofddorde de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en haar te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en haar de subsidiaire bescherming toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de commissaris-generaal voor verder onderzoek.

3. De aanvullende nota

De commissaris-generaal maakt op 20 mei 2026, overeenkomstig oud artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin hij volgende rapporten voegt:

- “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*” van september 2022;
- “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van oktober 2025;
- “*EUAA Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*” van mei 2025;
- “*EUAA Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security and humanitarian developments*” van 13 augustus 2025;
- “*COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie*” van 25 maart 2025;
- “*COI Focus Somalië Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV)*” van 20 februari 2025;
- “*LIFOS, Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0) – Translation*” van 13 mei 2025.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de

beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partij kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekende partij op de motieven uit, houdt in dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

5. Beoordeling

5.1. Beoordeling met betrekking tot het toekennen van de vluchtelingenstatus

5.1.1. Verzoekster brengt naar voor dat Al-Shabaab haar zoon heeft meegenomen toen die elf jaar oud was, om voor hen te werken. Later kwam Al-Shabaab ook verzoekster echtgenoot ophalen, omdat haar zoon vaak ziek was. Haar echtgenoot weigerde om voor Al-Shabaab te werken, omdat hij te oud was. Al-Shabaab ontvoerde verzoeksters echtgenoot. De leider van Al-Shabaab kwam vervolgens langs om verzoekster mee te delen dat het huwelijk tussen haar en haar echtgenote verbroken was, omdat haar echtgenoot een ongelovige was. De leider van Al-Shabaab stelde voor dat verzoekster met hem zou trouwen. Ze weigerde dit, waarop ze werd weggebracht en opgesloten. Nadat verzoekster weigerde in te gaan op het verzoek van de leider van Al-Shabaab, stelde ze uiteindelijk hierover te willen nadenken, om zo vrij te komen. Ze werd hierop effectief vrijgelaten en ging naar haar maternale tante. Vervolgens belde Al-Shabaab haar tante met de melding dat ze wisten dat verzoekster daar verbleef en dat ze iemand zouden sturen. Ze ging hierop naar Mogadishu, waar ze bij een neef verbleef. Ze werd opgebeld door Al-Shabaab die zeiden dat ze wisten dat ze in Mogadishu verbleef. Ze verliet daarop Somalië. Op 4 april 2023 vernam ze dat haar zoon die door Al-Shabaab was meegenomen gedood is in Somalië. Bij een terugkeer naar Somalië vreest ze gedood te worden door Al-Shabaab. Ze vreest ook dat haar dochters zullen besneden worden in Somalië. Voor een verdere samenvatting van de vluchtmotieven van verzoekster wordt verwezen naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

5.1.2. De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing dat er geen geloof kan worden gehecht aan het relaas waarop verzoekster haar vrees baseert. Na een zorgvuldige analyse van het rechtsplegingsdossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, op grond van de volgende overwegingen:

- de geloofwaardigheid van haar verklaarde vrees voor vervolging ten opzichte van Al-Shabaab wordt aangetast, omdat ze tegenstrijdige verklaringen aflegt op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) en tijdens het persoonlijk onderhoud over verschillende kernelementen van haar vluchtrelaas, namelijk de reden voor de vervolging ten aanzien van haar echtgenoot, haar eigen arrestatie door Al-Shabaab en de reden van haar vrijlating;
- het is niet geloofwaardig dat Al-Shabaab, na haar een maand gevangen te houden, haar zonder meer op haar woord zou geloven wanneer ze stelt met hun leider te zullen trouwen en haar vervolgens vrijlaten;
- het is opvallend dat wanneer ze thuiskwam haar moeder bij haar kinderen was, terwijl haar paternale oom er normaal alles aan deed om te vermijden dat haar moeder bij haar bezoek kwam;
- het sterk mag verbazen dat ze haar, door Al-Shabaab gecontroleerd, dorp zou kunnen verlaten zonder dat haar oom, die lid is van Al-Shabaab, de leider van Al-Shabaab of enige andere leden van Al-Shabaab van haar vlucht op de hoogte zouden zijn of haar vlucht trachten te voorkomen.

5.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster hiertoe in gebreke blijft.

5.1.4. Verzoekster brengt met betrekking tot haar tegenstrijdige verklaringen op de DVZ en tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS vooreerst naar voor dat haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud correct zijn. Door louter te stellen dat haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud correct zijn, kan ze echter geen afbreuk doen aan de vaststelling van de commissaris-generaal dat ze wel degelijk tegenstrijdige verklaringen heeft gegeven op de DVZ en tijdens het persoonlijk onderhoud met betrekking tot verschillende kernelementen van haar vluchtrelaas. Van een verzoeker om internationale bescherming kan ten allen tijden verwacht worden dat deze juiste, correcte en eenduidige verklaringen aflegt met betrekking tot de kernelementen van zijn vluchtrelaas. De vaststelling dat ze dit niet heeft gedaan doet, zoals de commissaris-generaal reeds vaststelde, afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door haar naar voor

gebrachte gebeurtenissen. Ze verwijst vervolgens naar de slechte omstandigheden op de DVZ waar ze haar initiële verklaringen heeft afgelegd. Ze brengt naar voor dat deze omstandigheden vaak moeilijk en frustrerend zijn. Ze meent dat kandidaten ook onder druk worden gezet om niet in detail te treden en feiten kort samen te vatten. Ze stelt bovendien dat vele mensen bij deze initiële verklaringen nog nooit een advocaat hebben ontmoet en zien ze de noodzaak niet in om hun verklaringen na te lezen. In dit verband melden volgens haar veel verzoekers om internationale bescherming pas later, tijdens het persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal fouten in hun verklaringen op de DVZ op. Ze brengt ook naar voor dat er geen tolk Maay aanwezig was en dat het interview in het Somalisch plaatsvond. Het betoog van verzoekster kan echter geenszins worden gevolgd. Hoewel verzoekster kan worden gevolgd dat de omstandigheden van het gehoor op de DVZ soms in moeilijke, drukke omstandigheden kunnen verlopen, blijkt dit geenszins uit haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Op het persoonlijk onderhoud wordt er haar immers gevraagd hoe haar interview op de DVZ was (zie, notities persoonlijk onderhoud, NPO, p.3). Ze stelt hierbij dat het goed was. Er wordt haar eveneens gevraagd of ze opmerkingen heeft bij haar klein interview op de DVZ (NPO, p.3). Ze stelt hier dat al haar verklaringen correct zijn (NPO, p.3). Uit deze verklaringen kan dus wel degelijk blijken dat verzoekster in de mogelijkheid was om juiste verklaringen af te leggen op de DVZ en dat de omstandigheden van het interview haar niet hebben belemmerd. Door in het verzoekschrift net te gaan beweren dat de omstandigheden van het interview moeilijk waren en haar verklaringen met een korrel zout moeten worden genomen, kan ze geen afbreuk doen aan deze vaststellingen. Waar ze stelt dat ze in het Somalisch gehoord werd op de DVZ en niet door een tolk Maay, kan worden verwacht dat verzoekster, indien ze hierbij problemen ondervond op de DVZ, hiervan melding zou hebben gemaakt tijdens haar persoonlijk onderhoud, wanneer haar werd gevraagd naar het verloop van het gehoor bij de DVZ. Verzoekster verklaarde evenwel dat alles goed liep, waardoor er van uit kan worden gegaan dat het feit dat er geen tolk Maay was, geen invloed had op haar verklaringen. Bovendien blijkt tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p.2) en tijdens de terechtzitting dat verzoekster weldegelijk Somalisch begrijpt en zich in het Somalisch kan uitdrukken. Waar ze er ook op wil wijzen dat ze gedwongen werd om haar relaas kort samen te vatten en niet in detail te treden op de DVZ, kan ze niet worden gevolgd. De commissaris-generaal stelt immers terecht vast dat deze tegenstrijdige verklaringen betrekking hebben op kernelementen van haar vluchtrelaas en dat haar verklaringen omtrent deze elementen niet minder gedetailleerd waren op de DVZ, maar wel tegenstrijdig. Omtrent deze vastgestelde tegenstrijdigheden wordt omstandig gemotiveerd in de bestreden beslissing. Het volstaat dan ook om te verwijzen naar wat hierover in de bestreden beslissing werd gesteld. Waar verzoekster in de bestreden beslissing nog naar voor brengt dat de *protection officer* haar niet heeft geconfronteerd met de door hem vastgestelde tegenstrijdige verklaringen, kan ze evenmin worden gevolgd. De *protection officer* confronteert verzoekster wel degelijk met haar tegenstrijdige verklaringen (NPO, p.28). Verzoekster repliceert echter enkel dat ze deze verklaringen op de DVZ niet heeft afgelegd (NPO, p.28). Dit verweer kan uiteraard geen verklaring bieden voor haar tegenstrijdige verklaringen. Het voorgaande in acht genomen, kan er worden besloten dat verzoekster geen elementen bijbrengt in het verzoekschrift die de motivering van de commissaris-generaal met betrekking tot haar tegenstrijdige verklaringen op de DVZ en tijdens het persoonlijk onderhoud in een ander daglicht zouden kunnen stellen. Deze wordt dan ook overgenomen omdat deze pertinent en juist is wanneer die stelt: *“Zo vertonen uw verklaringen over uw problemen met al-Shabab bijzonder opvallende tegenstrijdigheden met uw eerdere verklaringen daarover op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Wanneer u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS echter werd gevraagd naar uw interview op de DVZ, stelde u dat het er goed verliep en dat u er geen opmerkingen over hebt: “alles staat correct” (CGVS, p. 3). Zodoende mogen de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op de DVZ en die op het CGVS sterk verbazen. Hoewel u op de DVZ net als op het CGVS verklaarde dat al-Shabab aan uw echtgenoot vroeg om met hen samen te werken, had u daar eveneens verklaard dat al-Shabab uw echtgenoot hebben meegenomen nadat ze het telefoonnummer van diens broer in zijn telefoon hadden gevonden (CGVS Vragenlijst, vraag 5). Die broer van uw echtgenoot was eerder reeds van al-Shabab gevlucht en later lid geworden van het leger (CGVS Vragenlijst, vraag 5). Al-Shabab heeft dan uw echtgenoot meegenomen (CGVS Vragenlijst, vraag 5). Op het CGVS rept u echter met geen woord over het gegeven dat de broer van uw echtgenoot bij het leger zat. Op het CGVS verklaarde u dat al-Shabab uw echtgenoot meenamen omdat hij weigerde met hen samen te werken en dingen voor hem te vervoeren (CGVS, p. 27). U ontkent dat er nog een andere reden was en stelt dat al-Shabab hem er slechts van beschuldigden spion te zijn omdat hij als chauffeur vanuit Baidao terugkwam (CGVS, p. 27). Geconfronteerd met de tegenstrijdigheden in uw verklaringen over de ontvoering van uw echtgenoot, ontkent u uw eerdere verklaringen daarover op de DVZ (CGVS, p. 28). Over uw eigen arrestatie door al-Shabab had u op de DVZ dan weer verklaard dat uw paternale oom, die met uw moeder huwde, u had meegenomen naar de gevangenis van al-Shabab in uw dorp (CGVS Vragenlijst, vraag 5). Op het CGVS echter verklaart u dat u door twee mannen van al-Shabab werd meegenomen, maar dat u hen niet kende en dat ze gemaskerd waren (CGVS, p. 14 en 27). Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid in die verklaringen, ontkent u eveneens uw eerdere verklaringen op de DVZ (CGVS, p. 28). Wat uw vrijlating uit gevangenschap bij al-Shabab betreft, had u op de DVZ verklaard dat uw telefoon er werd afgenomen: “Toen werd ik gebeld door mijn neef die in het leger is in Baidao” (CGVS Vragenlijst, vraag 5). U vervolgt: “Al-Shabab hebben de telefoon opgenomen en hebben hem gezegd dat ze mij zouden doden. Mijn neef zei hen dat het leger een vrouw van Al-Shabab gevangen heeft en dat hij haar zou doden als ze mij*

niet zouden vrijlaten. Zo heeft Al-Shabaab me laten gaan” (CGVS Vragenlijst, vraag 5). Op het CGVS wijken uw verklaringen over uw eigen vrijlating door al-Shabab daar echter volkomen van af. U verklaart immers dat u door al-Shabab werd vrijgelaten nadat hun leider u voorstelde met hem te huwen, wat u eerst weigerde, maar waarmee u later instemde teneinde na uw vrijlating het dorp te ontvluchten (CGVS, p. 14-15 en 17). U stelt zelfs geen neef te hebben die In Baidao voor het leger werkte (CGVS, p. 17 en 28). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen op de DVZ ontkent u die ooit afgelegd te hebben (CGVS, p. 28).

Het loutere ontkennen van eerdere verklaringen volstaat echter niet voor het wegnemen van de tegenstrijdigheden erin. Zodoende slaagt u er allermist in verschoning te bieden voor de bijzonder opvallende tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op de DVZ en die op het CGVS. Bovendien betreffen die tegenstrijdigheden in uw verklaringen de kernelementen van uw verklaarde vrees voor vervolging ten opzichte van al-Shabab, namelijk de reden voor de vervolging ten aanzien van uw echtgenoot, uw eigen arrestatie door al-Shabab en de reden voor uw vrijlating. De geloofwaardigheid van uw verklaarde vrees voor vervolging ten opzichte van al-Shabab wordt zodoende bijzonder sterk aangetast.”

5.1.5. Wat betreft verzoeksters onaannemelijke verklaringen over haar ontsnapping van Al-Shabaab, brengt zij geen enig dienstig element bij die de motivering van de commissaris-generaal in een ander daglicht zouden kunnen plaatsen. Ze beperkt zich tot te stellen dat zij concrete verklaringen heeft gegeven over haar vluchtrelaas. Ze meent dat de commissaris-generaal niet heeft aangetoond dat haar verklaringen ongeloofwaardig zijn en dat haar verklaringen dus volledig plausibel zijn. Er dient echter op gewezen dat noch de commissaris-generaal, noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoekster toe om de feiten die zij aanhaalt en waarop zij haar vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe zij evenwel in gebreke blijft. De motivering van de commissaris-generaal wordt dan ook overgenomen omdat deze pertinent en juist is wanneer die stelt: *“Over uw verklaarde ontsnapping van al-Shabab, merkt het CGVS de onaannemelijkheid van uw verklaringen op. Het is immers niet geloofwaardig dat al-Shabab u, na u een maand gevangen gehouden te hebben, zonder meer op uw woord geloven wanneer u zegt dat u met hun leider zou trouwen en u vervolgens zonder meer vrij laten (CGVS, p. 14-15). U had bovendien reeds twee keer geweigerd met de leider te trouwen (CGVS, p. 14-15). Nadat u echter had ingestemd met de leider van al-Shabab in uw dorp te trouwen, wordt u vrijgelaten (CGVS, p. 15). Eens thuis, merkte u dat uw moeder daar toen met uw kinderen was, hoewel uw paternale oom, een lid van al-Shabab met wie uw moeder was getrouwd (CGVS, p. 12-13), er normaal alles aan deed om te vermijden dat uw moeder bij u op bezoek kwam (CGVS, p. 15). Vervolgens is het uw moeder die via uw neef regelde om u te voet uit uw dorp te laten ontsnappen (CGVS, p. 15). Het is dan ook bijzonder onaannemelijk dat een strategische speler als al-Shabab dermate onoplettend is ten aanzien van een vrouw die ze na een maand gevangenschap hebben vrijgelaten op voorwaarde dat ze met hun leider zou trouwen. Het mag dan ook sterk verbazen dat u uw door al-Shabab gecontroleerd dorp kan verlaten zonder dat uw oom, of de leider of enige andere leden van al-Shabab daarvan op de hoogte zijn, u controleren of uw vlucht voorkomen. Zodoende wordt de geloofwaardigheid van uw verklaarde asielrelaas verder ondergraven.”*

5.1.6. Verzoekster brengt nog naar voor dat er in de bestreden beslissing niet werd ingegaan op het overlijden van haar zoon. Hierboven werd besloten dat verzoekster niet aannemelijk maakt problemen te hebben gehad met Al-Shabaab. Aangezien verzoekster het overlijden van haar zoon rechtstreeks linkt aan haar problemen met Al-Shabaab, waaraan geen geloof kan worden gehecht, kan evenmin geloof worden gehecht aan het overlijden van haar zoon in de door haar geschetste omstandigheden.

5.1.7. Gelet op het bovenstaande kan er worden besloten dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat ze haar herkomstland heeft verlaten vanwege de door haar verklaarde problemen met Al-Shabaab. Er kan dan ook worden besloten dat ze niet aannemelijk maakt dat ze omwille van deze reden in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

5.1.8. Verzoekster legt tevens documenten neer waaruit blijkt dat ze een besnijdenis type 3 heeft ondergaan. Ze vreest ook dat haar kinderen in Somalië zouden worden onderworpen aan VGV.

De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing hierover het volgende: *“Het attest in verband met het feit dat u vrouwelijke genitale verminking onderging (zie administratief dossier, groene map, document 1), kan slechts aantonen dat u vrouwelijke genitale verminking onderging, wat niet wordt betwist. Op geen moment verbindt u daar echter een vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Somalië aan (CGVS, p. 1-30).”* Verzoekster doet in het verzoekschrift geen enkele moeite om deze motivering van de commissaris-generaal te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. Zij gaat op geen enkele wijze in op de VGV in haar eigen hoofde. Het komt niet aan de Raad toe om deze leemte in het verzoekschrift ten behoeve van verzoekster op te vullen. Het louter verwijzen naar oud artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, zonder dit op enige wijze te betrekken op haar eigen situatie, kan niet volstaan. Waar verzoekster vreest dat haar kinderen zullen worden onderworpen aan VGV, stelt de commissaris-generaal terecht dat haar kinderen

zich nog steeds in Somalië bevinden. Elk verzoek om internationale bescherming dient individueel en persoonlijk te worden beoordeeld. Bovendien kan iemand enkel als vluchteling worden erkend als deze zich buiten zijn of haar land van herkomst bevindt. Verzoekster stelt dat haar kinderen nog in Somalië verblijven, waardoor deze niet aanmerking komen voor het toekennen van de vluchtelingenstatus. Verzoekster kan zich dan ook niet op deze vrees beroepen.

5.1.9. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

5.2. De beoordeling met betrekking tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus

5.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van oud artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit Bay, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden

Na een zorgvuldige analyse van de landeninformatie, die de Raad door beide partijen wordt verstrekt, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling in de aanvullende nota dat: *“UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. In de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidssincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio. Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen*

enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van een totale oorlog tegen AS slaagt de regering-Hassan Sheikh Mohamud er niet in het momentum, gestart in augustus 2022, vol te houden. Dit onder meer door logistieke, organisatorische en financiële problemen. Bijkomend verhinderen onenigheid op politiek vlak en interclangeweld het momentum. Eind 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Deze vernieuwing is cruciaal om een veiligheidsvacuüm te voorkomen. Ondanks de officiële start op 1 juli 2025 van de nieuwe vredesmacht van de Afrikaanse Unie kampt het AUSSOM met aanzienlijke financieringsproblemen en een tekort aan troepen. Begin 2025 lanceert AS een groot offensief waardoor eerdere successen van de regering worden teruggedraaid en de controle over belangrijke routes en steden, waaronder gebieden in de buurt van Mogadishu, wordt versterkt. Tegen deze achtergrond besluit president Hassan Sheikh Mohamud eind maart 2025, enkele dagen na een AS-aanslag tegen zijn persoon, op te roepen tot een Nationale Dialoog, met als doel alle belangrijke politieke actoren en oppositieleiders te verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand. De centrale overheid heeft echter intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten door de tussentijdse lidstaatverkiezingen en de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen. De deelstaten Puntland en Jubaland schorten de banden met de centrale overheid op vanwege politieke geschillen. De vanaf oktober 2023 door de federale overheid erkende en gesteunde SSC-Khatumo-regering in de betwiste noordelijke regio's, maakt het federale landschap nog complexer. Het begin van de tweede ambtstermijn van de Amerikaanse president Trump vertaalt zich in een toename van luchtaanvallen in Somalië tegen de Islamic State in Somalia (ISS) in Puntland – waar begin 2025 een offensief is gestart tegen de groepering – maar ook tegen AS in Zuid- en Centraal-Somalië in een poging om de terreinwinst tegen te gaan. Ook het geweld tussen clans houdt aan. Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekende partij afkomstig is. Gezien haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Bay te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Bay een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden. Bay is gelegen in het zuidwesten van Somalië en vormt samen met Bakool en Lower Shabelle de deelstaat South West. De regio is van groot strategisch en economisch belang voor Somalië. Mede hierdoor is er een sterke aanwezigheid van al-Shabaab. Bay herbergt een groot aantal overheidsinstallaties en veiligheidstroepen, in het bijzonder in Baidoa, de hoofdstad van de regio die ook als de facto hoofdstad van de South West State fungeert. De situatie in de stad Baidoa, die sinds 2012 bevrijd werd van al-Shabaab, wordt gezien als relatief stabiel hoewel de omgeving van de stad onder de invloed van al-Shabaab staat. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Bay, terwijl de overige grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De belangrijkste bron van conflict in Bay is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger, South West State, AMISOM/ATMIS, Ethiopië en clanmilities. In april 2025 hief al-Shabaab een tien jaar durende blokkade op in verschillende steden in de regio's Bay en Bakool om meer steun te krijgen in het zuiden en meer troepen te kunnen inzetten in de Shabelle regio, dichterbij de hoofdstad. De belangrijke verbindingswegen tussen de regio's Bakool en Bay, en de weg tussen Baidoa en Mogadishu, bleven echter gesloten. Er is in Bay tevens sprake van clangeweld. Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Bay in september 2024 1.247.975 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. In de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update) wordt gelezen dat ACLED tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 353 geweldsincidenten registreert in de regio, waaronder voornamelijk battles (261) en in mindere mate explosions/remote violence (81). Het merendeel van de battles wordt toegeschreven aan AS die (hit-and-run-)aanvallen uitvoert tegen de aanwezige veiligheidsdiensten waarbij vooral vuurwapens gebruikt worden en soms raketwerpers. Voor de incidenten onder explosions/remote violence identificeert ACLED, op 1 incident na door onbekenden, AS als dader. De terreurgroep maakt gebruik van voornamelijk geïmproviseerde bommen en soms handgranaten en mortieren. AS pleegt de meeste aanslagen tegen veiligheidspersoneel maar treft ook bewust burgerdoelwitten zoals residenties van ambtenaren en een moskee. Dit geweld maakt soms burgerslachtoffers. De meerderheid van de door ACLED geregistreerde 220 dodelijke slachtoffers zijn soldaten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. Bij een vuurgevecht tussen AS en een SNA-konvooi en een interclangevecht noteert ACLED telkens 1 burgerdode. ACLED noteert ook 15 burgerdoden onder civilian targeting. AS is verantwoordelijk voor het doden van onder meer clanoudsten die electoral delegate zijn geweest, motorrijders die, volgens AS, verboden goederen vervoeren, en burgers waarvan AS verdenkt dat ze soldaten zijn. ACLED noteert de

lokale politie als verantwoordelijke voor de dood van 2 burgers in evenveel incidenten. Uit de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, blijkt dat ACLED 756 veiligheidsincidenten registreert in de regio Bay tussen 1 april 2023 en 31 juli 2025 (gemiddeld 6,3 incidenten per week), resulterend in 744 dodelijke slachtoffers (wat neerkomt op ongeveer 60 doden per 100.000 inwoners). Al-Shabaab was betrokken bij bijna alle geregistreerde incidenten. Dergelijke incidenten omvatten onder meer aanvallen met geïmproviseerde explosieven op SNA-troepen en veiligheidstroepen, grondaanvallen op strijdkrachten en artilleriebeschietingen op de luchthaven en het regionale ziekenhuis van de hoofdstad. Tussen 1 april 2023 en 16 maart 2025 raakten 23.722 personen ontheemd uit Bay vanwege conflicten of onveiligheid. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie en in navolging van de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Bay, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt”

Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoekster brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprijkt. Verzoekster beperkt zich tot het bijbrengen van dezelfde landeninformatie omtrent de algemene veiligheidssituatie in Somalië en informatie die in lijn ligt met de bevindingen van de commissaris-generaal. Verzoekster gaat verder niet in op de motieven in de bestreden beslissing aangaande de beoordeling van haar persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden. De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier verder ook geen persoonlijke omstandigheden. In de mate dat verzoekster hiertoe verwijst naar haar vluchtrelaas, stipt de Raad aan dat dit ongeloofwaardig werd bevonden.

5.2.3. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar de regio Bay een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn, waarvan oud artikel 48/4, §2, a), b) en c) de omzetting is.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, opgemerkt dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk maakt.

5.4. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 17, § 2 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 (thans gewijzigd door het Koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen) wijst de Raad erop dat deze bepaling voorziet dat de commissaris-generaal, in de mate van het mogelijke, de verzoeker om internationale bescherming dient te confronteren met tegenstrijdigheden. In het Verslag aan de Koning bij voormeld Koninklijk besluit van 27 juni 2018 kan echter ook worden gelezen dat “Het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf is echter niet steeds mogelijk. De ambtenaar is daarom niet verplicht om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen. (...) Dit artikel belet de Commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.” Voormelde bepaling belet de commissaris-generaal aldus niet om een beslissing te nemen op grond van tegenstrijdigheden of het ontbreken van een relevant element ter staving van het verzoek en waarmee de verzoeker niet geconfronteerd werd. Verder dient erop gewezen dat het feit dat verzoekster niet met de inconsistenties tussen haar verklaringen werd geconfronteerd geen afbreuk doet aan het bestaan ervan. Bovendien heeft verzoekster, gezien de devolutieve werking van huidige beroep, middels haar verzoekschrift ook de mogelijkheid om toelichting te verschaffen met betrekking tot de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, mogelijkheid waarvan zij ook gebruik heeft gemaakt doch waarmee zij de Raad niet heeft weten te overtuigen, zie *supra* (cfr. RvS 5 juni 2019, nr. 244.696).

5.5. In de mate dat verzoekster een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en

deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad herhaalt dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van haar raadsman en een tolk die het Maay machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

5.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

N. DENIES